

5/11 Pondelok	U Teba, Otče Slova, je mnoho príbytkov. (Porov. Jn 14, 2) Pamätaj na dominikánske mníšky. Na príhovor bl. Diany a Cecílie ťa prosíme za mladé ženy, aby objavovali krásu kontemplatívneho života, v znameniach našej doby spoznávali tvoju vôľu, chválili ťa a oslavovali.
6/11 Utorok	U Teba, Otče Slova, je mnoho príbytkov. (Porov. Jn 14, 2) Pamätaj na bratov dominikánov. Na príhovor bl. Jordána Saského ťa prosíme za mladých mužov, aby boli ochotní zasvätiť sa Bohu a stať sa kazateľmi evanjelia, nového „vína večnej radosti“.
7/11 Streda	U Teba, Otče Slova, je mnoho príbytkov. (Porov. Jn 14, 2) Pamätaj na laických dominikánov. Na príhovor sv. Kataríny Sienskej ťa prosíme za laikov, aby objavovali tajomstvo „čakajúceho a volajúceho“ Boha uprostred sveta a stali sa ľuďmi pravdy, súcitu a dialógu.
8/11 Štvrtok	U Teba, Otče Slova, je mnoho príbytkov. (Porov. Jn 14, 2) Pamätaj dnes na sestry dominikánky. Na príhovor bl. Imeldy Ťa prosíme za dievčatá a mladé ženy: vzbud' v nich túžbu po jedinom dobre láskavej Pravdy a daj, aby sa úplne zasvätili jej ohlasovaniu.
9/11 Piatok	U Teba, Otče Slova, je mnoho príbytkov. (Porov. Jn 14, 2) Pamätaj na všetkých spolupracovníkov, dobrodincov a priateľov rehole. Na príhovor bl. Jany z Azy a iných vzácnych žien a mužov, ktorí mali účasť na diele „svätého kázania“, obdaruj svet novým nadšením pre spásu duší aj za cenu skrytej obety a námah.
10/11 Sobota	U Teba, Otče Slova, je mnoho príbytkov. (Porov. Jn 14, 2) Pamätaj na členov ružencových bratstiev. Na príhovor Preblahoslavenej Panny Márie Ťa prosíme, aby tak ako sa zrnká ruženca dennodenne dotýkajú rúk mnohých mužov a žien, sa tajomstvá ruženca dotýkali ich srdc a viedli ich k životu v Láске a Pravde.
11/11 Nedeľa	U Teba, Otče Slova, je mnoho príbytkov. (Porov. Jn 14, 2) Pamätaj na dominikánskych mladých. Na príhovor sv. Márie Magdalény daj, aby svetlo vzkriesenia preniklo do života každého mladého človeka a naplnilo ho jasavou radosťou a veľkodušnosťou pre ohlasovanie nádeje.

Týždeň modlitieb za dominikánske povolania

Sláva, cédre libanonské, v reholi našej rástli ste a teraz nivy nadzemské dorastom novým plňte.

Z hymnu na Ranné chvály, na Sviatok všetkých dominikánskych svätých

Milá Dominikánska rodina,

Boží dar ukrýva v sebe stále viac, ako môžeme porozumieť. Aj preto všetko jeho bohatstvo neraz zbierame po odrobinách. Čím je však naša miera „väčšia“, náš úmysel širší, tým sme disponovanejší prijať „mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú“ (Porov. Lk 6, 36-38). V týždni od 5. do 11. novembra 2018 sa budeme ako Dominikánska rodina na Slovensku spoločne modliť za nové dominikánske povolania. Akým spôsobom môžeme tento náš úmysel urobiť „širším“ podľa evanjelia?

Naša starostlivosť o dominikánske povolania začína našou láskou k Slovu. V najstarších spisoch o počiatkoch rehole sú príbehy o Našej Panej, ktorá stojí na jej začiatku, vyprosuje ju a pomáha pri jej zrode (Porov. Vitae fratrum, č. 1-4). Keď sa Mária stará o našu rehoľu, je to preto, že miluje Slovo, ktoré prijala a darovala svetu. Ako prvá sa starala o dominikánske povolania. Bratia sa v týchto príbehoch snažili venovať kázaniu, ktorému sa zasvätili. To bola ich „širšia miera“, ktorú môžeme nájsť v príbehu rehole. Množstvo povolaní, o ktorých sa zmienujú naše najstaršie dokumenty, boli často plodom kázania. Ale aj tu je niečo hlbšie, ako len hovoriť o akejsi stratégii, to by nám prví bratia mohli vyčítať nepochopenie. Jordán Saský bol skvelý kazateľ a „zo všetkých najhorlivejší v rozširovaní rehole“¹. „Boh mu dal akúsi zvláštnu výnimočnosť a zvláštnu milosť nielen v kázaní, ale tiež v obyčajných rozhovoroch, kdekoľvek a s kýmkoľvek. Vždy prekypoval vrúcnymi slovami a žiaril vlastným príkladom, a každého, s kým sa stretol, uspokojil a povzbudil. Preto všetci žíznilo po jeho slove.“² Nešlo len o to, že Jordán bol skvelý kazateľ, ale že Slovo, ktoré kázal, otváralo mladým porozumenie a široký priestor pre ich život, a ponúklo im evanjeliové víno radosti, ktoré ich opájalo tak, že „samých seba darovali Bohu“³.

Naša modlitba za povolania musí byť preto vsadená do niečoho väčšieho, štedrejšieho, v našom prípade: Kázania, ktoré otvára človeka pre Boha. Jordánovo pôsobenie medzi ľuďmi bolo vyjadrené obrazom prameňa, ktorý vytryskol z Konventu sv. Jakuba v Paríži ako „veľmi priesračný prameň“, ktorý „vyrástol v mohutnú rieku, ktorá sa potom vyliala do ulíc mesta a odtiaľ po celej zemi všetko umývala, zavlažovala, blažila, stále rástla a bežala až do mora“⁴.

V týždni modlitieb za dominikánske povolania budeme sláviť Sviatok všetkých dominikánskych svätých (7. novembra). V hymne ranných chvál tohto sviatku sú naši

-
- FRACHET, G.: *Životy bratří*, Praha: Krystal OP, 2004, s. 81 (131).
 - FRACHET, G.: *Životy bratří*, s. 79 (127).
 - FRACHET, G.: *Životy bratří*, s. 97 (169).
 - FRACHET, G.: *Životy bratří*, s. 74 (119).

Tvoja je, Pane, zem i všetko, čo ju naplňa.
[Porov. Ž 24,1]

Otče nebeských darov,
kým všetko objímalo hlboké ticho,
zoskočilo tvoje všemohúce Slovo z neba,
z kráľovského trónu, [Porov. Múdr. 18,15]

na trón múdrosti, preblahoslavenú Pannu,
ktorá sprevádza našu Rehoľu od jej počiatkov
a učí nás Slovo prijímať, žiť a hlásať.
Požehnaná Mária, Panna najmúdrejšia,
ho mocou Ducha Svätého prijala,
a tým istým Duchom, počas Turíc, vstúpila do ticha,
aby Slovo, jej Syn, bolo odovzdané apoštolom,
ktorí sa rozišli hlásať ho celému svetu.

Prosíme Ťa, Otče, za nové povolania:
posilni v pokrstených milosť
zasvätiť sa tvojmu Slovu.
Nech je im súcit a milosrdenstvo sv. Dominika
príkladom k nasledovaniu Krista,
aby sme ako rodina kazateľov
spoločne putovali cestami ohlasovania evanjelia.
Nech v nás zažiarí tvoja pravda,
ktorou chceme, podľa tvojej vôle, slúžiť svetu.

Záver:

Kráčajme, ako len môžeme, po stopách svojho Otca.
A zároveň ďakujme Vykupiteľovi, že nám dal, svojim služobníkom,
vodcu na tejto ceste, ktorou kráčame a že nás skrze neho znovuzrodil pre toto
spoločenstvo. Prosme milosrdného Otca, aby nás viedol Duchom,
ktorým sú vedené Božie deti, aby sme v duchu tradície našich otcov,
smeli aj my dôjsť priamou cestou k tomu cieľu večného šťastia
a trvalej blaženosti, ku ktorému sa dostal, nekonečne šťastný, on sám.

- **Jordán Saský, Libellus, 60**

*Odporúčame, aby sa táto modlitba vložila ako úmysel na začiatku dňa.
Všetky iné modlitby a obety dňa – by s ňou potom tvorili jeden celok.*

Týždňom modlitieb za povolania naplníme nielen Ježišovu žiadosť, aby sme o ne
prosili (Mt 9, 38), ale počas týchto dní sa môžeme spojiť ako rodina kazateľov a kaž-
dej vetve Dominikánskej rodiny dopriať nové povolania. Povolanie každej vetvy,
v našej dominikánskej rozmanitosti, zasvätených i laikov, je „naším“ povolaním,
a s týmto vedomím Vás prosíme o modlitby. Ak hovoríme iným o dominikánskom
povolaní, chceme o ňom hovoriť tak, aby sme mysleli na všetkých.

Starostlivosť o povolania začína podľa evanjelia v modlitbe, ako to robil Ježiš
(Porov. Lk 6,12). Ak mladí objavujú svoje povolanie hľadaním Boha, modlitba je
tým privilegovaným miestom, kde sme „už“ s nimi v ich hľadaní povolania.

Nech je svätá Panna, Matka Slova a sídlo Múdrosti, prítomná na našich modlitbách
(Porov. Sk 1,14), ako bola s nami v našich počiatkoch. Ona je ten pravý libanonský
céder, z ktorého bol medzi nami vybudovaný Boží stánok.

Za celú Dominikánsku rodinu
fr. Mannes Stanislav Marušák OP

svätí prirovnaní k libanonským cédom, ktoré rástli a stali sa úrodnou pôdou pre
rast nových výhonkov rehole. Ako vieme, na stavbu Jeruzalemského chrámu bolo
použitie drevo práve z libanonských cédrov. Hymnus nás odkazuje na chrám, ktorý
bol miestom pre stretnutie človeka s Bohom po vyhnaní z raja. Chrám je miestom
plným paradoxov. Stabilné miesto, na ktorom sa najviac putuje. Bod na zemi, kto-
rý má vzťah k nekonečnu. Zakúšaná budúcnosť v prítomnosti. Priestorové i bez-
priestorové miesto. Boh v ňom prebýva, ale zároveň neexistuje priestor, ktorý by
obsiahol Boha. Miesto, ktoré nás otvára tajomstvu.

Vďačnosť, ktorú cítime voči našim dominikánskym svätým, je aj za to, že nám za-
nechali teológiu naplnenú tajomstvom, hľadaním, otázkami a dialógom. Teológiu,
do ktorej skryli svoje odkrývanie tajomstva. A toto je naša pôda, z ktorej vyrastajú
nové dominikánske povolania. Toto je naša „stratégia povolaní“, z ktorej sa napl-
ňajú „nadzemské nivy novým dorastom“, ako to hovorí hymnus. To môžeme vidieť
aj na príklade mladého blahoslaveného Pier Giorgia Frassatiho, ktorý okrem skrípt
z Polytechniky, čítal aj diela svätých Tomáša Akvinského a Kataríny Sienskej.
Nakoniec, toto je dôvod uvedený vo Vitae fratrum, prečo sa svätá Panna prihovára
za zrod našej rehole, pretože bez kazateľov „nemá kto lámať chlieb svätých Písem,
hlásať pravdu a otvárať zatvorené knihy“.⁵

Starostlivosť o nové povolanie sa uskutočňuje skrze modlitbu, vďaka ktorej sa
prisudzuje povolanie jedine Bohu, ktorý ho vzbudzuje, ale i našou prítomnosťou
medzi mladými, ktorým pomáhame objavovať život s Božím tajomstvom. Dnes je
v Dominikánskej rodine mnoho projektov i príležitostí, ktorými môžeme tomu
napomôcť. Ak sme ako kazatelia vyslaní ísť až na kraj zeme (Porov. Mk 16, 15), aj
každé naše kázanie má svoj pomyselný „prah“. Kázaním privádzame iných na prah
Božieho tajomstva. K dverám, cez ktoré sa človek môže vydať hľadať Boha a nájsť
svoje povolanie. Mladí objavujú svoje povolanie hľadaním Boha. Tento týždeň je
príležitosťou pýtať sa samých seba, koľko času trávime s mladými pri objavovaní
Toho, ktorý povoláva. To je čaro našej rehole, ktorá je vo svojich základných prv-
koch usporiadaná tak, aby z nás robila pútnikov a hľadačov Boha.

Ak chceme, aby mladí našli dominikánske povolanie, nesmieme dovoliť, aby
v „dome kázania“ chýbala Dominikánska rodina. Môžeme potom pôsobiť dezorien-
tačne. Ak chceme dominikánske povolania, tento putujúci „dom kázania“ musí byť
„viditeľným“ miestom, ktoré mladí poznajú a do ktorého sa môžu pri ich hľadaní
vracať.

5 FRACHET, G.: *Životy bratří*, s. 15 (3).